

32011R0492

27.5.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 141/1

UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 5. travnja 2011.****o slobodi kretanja radnika u Uniji****(kodifikacija)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 46.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Uredba (EEZ) br. 1612/68 Vijeća od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice ⁽³⁾ nekoliko je puta značajno izmijenjena ⁽⁴⁾. U interesu jasnoće i racionalnosti tu je Uredbu potrebno kodificirati.

(2) U Uniji je potrebno osigurati slobodu kretanja radnika. Za postizanje tog cilja potrebno je ukinuti svaku diskriminaciju na temelju državljanstva radnika iz država

članica u odnosu na zapošljavanje, primitke od rada i druge uvjeta rada i zaposlenja, te je tim radnicima potrebno priznati pravo na slobodno kretanje unutar Unije radi obavljanja poslova kao zaposlene osobe, podložno ograničenjima koja su opravdana interesima javnog poretka, javne sigurnosti i javnoga zdravlja.

(3) Potrebno je utvrditi odredbe koje će omogućiti postizanje ciljeva utvrđenih člancima 45. i 46. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u području slobode kretanja.

(4) Sloboda kretanja predstavlja temeljno pravo radnika i njihovih obitelji. Mobilnost radne snage u Uniji mora biti jedan od načina da se radnicima zajamči mogućnost poboljšanja uvjeta života i rada te da se potakne njihov socijalni boljitak, a da se istodobno omogući udovoljavanje zahtjevima gospodarstava država članica. Potrebno je potvrditi pravo svih radnika u državama članicama na obavljanje djelatnosti po svome izboru u Uniji.

(5) To bi pravo trebali bez diskriminacije uživati stalno zaposleni, sezonski i pogranični radnici te radnici čija je djelatnost vezana uz pružanje usluga.

(6) Prema objektivnim mjerilima, slobodno i dostojanstveno izvršavanje prava na slobodu kretanja zahtijeva da se osigura jednako postupanje, *de facto* i *de jure*, u odnosu na sva pitanja vezana za stvarno obavljanje posla zaposlene osobe i dostupnost stanovanja, te da se uklone prepreke pokretljivosti radnika, posebno s obzirom na uvjete za integraciju radnikove obitelji u zemlju domaćina.

⁽¹⁾ SL C 44, 11.2.2011., str. 170.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 7. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 21. ožujka 2011.

⁽³⁾ SL L 257, 19.10.1968., str. 2.

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I.

- (7) Načelo nediskriminacije između radnika u Uniji podrazumijeva da svi državljani država članica uživaju jednaku prednost prilikom zapošljavanja kao domaći radnici.
- (8) Mehanizmi za popunjavanje slobodnih radnih mjesta, posebno kroz izravnu suradnju između središnjih službi za zapošljavanje i kao i između regionalnih službi, te koordiniranje razmjene informacija, općenito pružaju jasniju sliku tržišta rada. Radnike koji se žele preseliti uz to treba redovito obavješćivati o uvjetima života i rada.
- (9) Sloboda kretanja radnika, zapošljavanje i strukovno osposobljavanje usko su povezani, posebno u slučaju kada se potonje provodi s ciljem da se radnicima omogući prihvaćanje konkretnih ponuda zaposlenja u drugim regijama Unije. Zbog te se povezanosti problemi koji nastaju u tom smislu više ne bi smjeli proučavati odvojeno, već kao međuovisne pojave, uzimajući u obzir i probleme zapošljavanja na regionalnoj razini. Stoga je potrebno napore država članica usmjeriti prema usklađivanju njihovih politika zapošljavanja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

**ZAPOŠLJAVANJE, JEDNAKO POSTUPANJE I OBITELJI
RADNIKA**

ODJELJAK 1.

Pristup zaposlenju

Članak 1.

1. Svaki državljanin države članice, bez obzira na svoje mjesto boravišta, ima pravo prihvatiti zaposlenje i obavljati posao kao zaposlena osoba na državnom području druge države članice u skladu s odredbama zakona i drugih propisa koji uređuju zapošljavanje državljana te države.

2. Posebno ima pravo prihvatiti raspoloživo zaposlenje na državnom području druge države članice s jednakom prednošću kao državljani te države.

Članak 2.

Svaki državljanin države članice i svaki poslodavac koji posluje na državnom području države članice mogu razmjenjivati prijave za posao i ponude za posao te sklapati i izvršavati ugovore o radu u skladu s odredbama važećih zakona i drugih propisa bez ikakve diskriminacije koja bi iz toga proi-
zlazila.

Članak 3.

1. Na temelju ove Uredbe ne primjenjuju se odredbe zakona i drugih propisa države članice:

- (a) ako ograničavaju prijave za posao i ponude za posao odnosno pravo stranih državljana na prihvaćanje i obavljanje posla ili za njih propisuju uvjete koji se ne primjenjuju na njihove državljane; ili
- (b) ako im je, unatoč tome što se primjenjuju neovisno o državljanstvu, isključivi ili glavni cilj odnosno učinak odvracati državljane drugih država članica od ponuđenog posla.

Prvi se podstavak ne primjenjuje na uvjete koji se odnose na znanje jezika potrebno zbog prirode radnog mjesta koje se popunjava.

2. Odredbe i postupci države članice iz stavka 1. prvog podstavka posebno obuhvaćaju one koji:

- (a) propisuju poseban postupak odabira za strane državljane;
- (b) ograničavaju oglašavanje slobodnih radnih mjesta u tisku ili na bilo kojem drugom mediju, ili za njega propisuju uvjete različite od onih koji se primjenjuju na poslodavce koji posluju na državnom području te države članice;
- (c) uvjetuju pristup zaposlenju upisom u evidenciju ureda za zapošljavanje ili sprečavaju odabir pojedinačnih radnika koji ne borave na državnom području te države.

Članak 4.

1. Zakoni i drugi propisi država članica koji brojem ili postotkom ograničavaju zapošljavanje stranih državljana u poduzećima, granama djelatnosti ili regijama odnosno na državnoj razini, ne primjenjuju se na državljane drugih država članica.

2. Ako se u državi članici dodjeljivanje određenih povlastica poduzećima uvjetuje zapošljavanjem minimalnog postotka domaćih radnika, državljani drugih država članica ubrajaju se u domaće radnike u skladu s odredbama Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 255, 30.9.2005., str. 22.

Članak 5.

Uredi za zapošljavanje država članica pružaju državljanima drugih država članica koji traže posao na njihovome državnom području jednaku pomoć kao vlastitim državljanima koji traže posao.

Članak 6.

1. Zapošljavanje i odabir državljanina jedne države članice na radno mjesto u drugoj državi članici ne smije ovisiti o udovoljavanju zdravstvenih, strukovnih ili drugih kriterija koji su diskriminirajući na temelju državljanstva u usporedbi s onim koji se primjenjuju na državljane te države članice koji žele obavljati isti rad.

2. Poslodavac koji je ponudio radno mjesto državljaninu druge države članice može od njega zahtijevati da pristupi polaganju stručnog ispita, ako je to izričito naveo prilikom davanja ponude za posao.

ODJELJAK II.**Zapošljavanje i jednako postupanje****Članak 7.**

1. Prema radniku koji je državljanin države članice ne smije se, zbog njegovog državljanstva, u drugoj državi članici postupiti drukčije nego što se postupa prema domaćim radnicima kad je riječ o uvjetima zapošljavanja i rada, a posebno primicima od rada i otpuštanju te, ako postane nezaposlen, vraćanju na posao ili ponovnom zapošljavanju.

2. Takav radnik uživa jednake socijalne i porezne povlastice kao domaći radnici.

3. On osim toga ima, na temelju jednakog prava i pod jednakim uvjetima kao domaći radnici, pristup osposobljavanju u strukovnim školama i centrima za prekvalifikaciju.

4. Ništave su sve odredbe kolektivnog ili pojedinačnog ugovora ili drugog kolektivnog propisa u vezi sa zadovoljavanjem uvjeta za zapošljavanje, primicima od rada i drugim uvjetima rada ili otpuštanja kojima se utvrđuju ili dopuštaju diskriminirajući uvjeti za radnike koji su državljani drugih država članica.

Članak 8.

Radnik koji je državljanin jedne države članice i zaposlen je na državnom području druge države članice uživa pravo na jednako postupanje u pogledu članstva u sindikatima i izvršavanja prava koja proizlaze iz toga članstva, uključujući pravo glasa i pravo kandidiranja za administrativna ili rukovoditeljska mjesta u sindikatu. On može biti isključen iz sudjelovanja u upravljanju javnopravnim tijelima i obnašanja javnopravnih dužnosti. Nadalje, on ima pravo biti izabran u predstavnička tijela radnika u poduzeću.

Prvi stavak ovog članka ne utječe na zakone i propise pojedinih država članica koji osiguravaju veća prava radnicima iz drugih država članica.

Članak 9.

1. Radnik koji je državljanin jedne države članice i zaposlen je na državnom području druge države članice uživa sva prava i povlastice koji se domaćim radnicima priznaju u pogledu stanovanja, uključujući vlasništvo potrebnog stambenog prostora.

2. Radnik iz stavka 1. može se u regiji u kojoj je zaposlen upisati na popise za stambeno zbrinjavanje s jednakim pravima kao državljani te države članice, ako takvi popisi postoje, te uživa sve povlastice i prednosti koje iz toga proizlaze.

Ako je radnikova obitelj ostala u zemlji iz koje je on došao, u tu se svrhu smatra da i ona boravi u navedenoj regiji, kada domaći radnici imaju korist od slične pretpostavke.

ODJELJAK 3.**Obitelji radnika****Članak 10.**

Djeca državljanina jedne države članice koji je zaposlen ili je bio zaposlen na državnom području druge države članice, ako borave na državnom području te države, imaju pravo pristupa općem obrazovanju, naukovanju i strukovnom osposobljavanju pod istim uvjetima kao državljani te države.

Države članice podupiru sve napore čiji je cilj da se djeci tih radnika omogući pohađanje navedenih programa pod najboljim mogućim uvjetima.

POGLAVLJE II.**POPUNJAVANJE SLOBODNIH RADNIH MJESTA I PRIJAVE ZA ZAPOSLENJE****ODJELJAK 1.****Suradnja između država članica i suradnja s Komisijom****Članak 11.**

1. Države članice ili Komisija potiču odnosno zajednički provode istraživanja o zaposlenosti ili nezaposlenosti koja smatraju potrebnima kako bi se osigurala sloboda kretanja radnika u Uniji.

Središnje službe za zapošljavanje država članica blisko surađuju međusobno i s Komisijom s ciljem zajedničkoga djelovanja u pitanjima popunjavanja slobodnih radnih mjesta i prijava za posao u Uniji, te zapošljavanja koje je rezultat te suradnje.

2. U tu svrhu, države članice određuju stručne službe koje su zadužene za organizaciju rada u područjima navedenim u drugom podstavku stavka 1. te za suradnju s drugim državama članicama i odjelima Komisije.

Države članice obavješćuju Komisiju o svim promjenama u vezi s određivanjem tih službi, a Komisija obavijest o tim promjenama objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 12.

1. Države članice Komisiji dostavljaju informacije o problemima koji se javljaju u vezi sa slobodnim kretanjem i zapošljavanjem radnika te detalje o stanju i kretanju zapošljavanja.

2. Komisija, uzevši u najvećoj mogućoj mjeri u obzir mišljenje Stručnoga odbora iz članka 29. („Stručni odbor“), utvrđuje način na koji se informacije iz stavka 1. ovog članka sastavljaju.

3. U skladu s postupkom koji Komisija utvrdi, uzevši u najvećoj mogućoj mjeri u obzir mišljenje Stručnoga odbora, stručne službe država članica šalju stručnim službama drugih država članica i Europskom koordinacijskom uredu iz članka 18. informacije o uvjetima života i rada te o stanju tržišta rada koje bi mogle poslužiti kao smjernice radnicima iz drugih država članica. Ti se podatci redovito ažuriraju.

Stručne službe drugih država članica osiguravaju da primljene informacije budu dostupne široj javnosti, posebno dostavljanjem informacija odgovarajućim službama za zapošljavanje putem svih prikladnih komunikacijskih sredstava u svrhu informiranja zainteresiranih radnika.

ODJELJAK 2.

Mehanizam za popunjavanje slobodnih radnih mjesta

Članak 13.

1. Stručne službe država članica redovito šalju stručnim službama drugih država članica i Europskom koordinacijskom uredu iz članka 18.:

(a) podatke o slobodnim radnim mjestima koja bi mogli popuniti državljani drugih država članica;

(b) podatke o slobodnim radnim mjestima upućene trećim zemljama;

(c) podatke o prijavama za posao koje su podnijele osobe koje su formalno izjavile da žele raditi u drugoj državi članici;

(d) informacije o podnositeljima prijave koji su izjavili da su spremni prihvatiti zaposlenje u drugoj zemlji, po regijama i granama djelatnosti.

Stručne službe država članica te informacije što je prije moguće prosljeđuju odgovarajućim službama i agencijama za zapošljavanje.

2. Podaci o slobodnim radnim mjestima i prijavama iz stavka 1. dostavljaju se u skladu s jedinstvenim sustavom koji ustanovljuje Europski koordinacijski ured iz članka 18. u suradnji sa Stručnim odborom.

Taj se sustav prema potrebi može prilagođavati.

Članak 14.

1. O svakom slobodnom radnom mjestu u smislu članka 13. prijavljenom službama za zapošljavanje države članice obavješćuju se nadležne službe za zapošljavanje druge zainteresirane države članice koje potom tu obavijest obrađuju.

Službama prve države članice te službe prosljeđuju podatke o prikladnim prijavama.

2. Nadležne službe država članica odgovaraju na prijave za posao iz članka 13. stavka 1. podstavka 1. točke (c) u razumnom roku koji nije duži od mjesec dana.

3. Radnicima koji su državljani država članica službe za zapošljavanje daju jednaku prednost koju na temelju odgovarajućih mjera uživaju njihovi državljani u odnosu na radnike iz trećih zemalja.

Članak 15.

1. Odredbe članka 14. provode stručne službe. Međutim, ako ih za to ovlaste središnje službe i ako to dopušta ustroj službi za zapošljavanje države članice i metode profesionalnog odabira:

(a) regionalne službe za zapošljavanje država članica:

i. na temelju informacija iz članka 13., uz provedbu odgovarajućih mjera, izravno povezuju prijave za posao sa slobodnim radnim mjestima;

ii. uspostavljaju izravne odnose za popunjavanje slobodnih radnih mjesta:

- kod slobodnih radnih mjesta poimence ponuđenih određenom radniku,
- kod pojedinačnih prijava za posao poslanih određenoj službi za zapošljavanje ili poslodavcu koji posluje na području te službe,
- kad je slobodna radna mjesta što je prije moguće potrebno popuniti sezonskim radnicima;

(b) službe koje imaju teritorijalnu nadležnost za pogranične regije dviju ili više država članica redovito razmjenjuju podatke o slobodnim radnim mjestima i prijavama za posao na njihovom području te, u skladu s dogovorom s drugim službama za zapošljavanje svojih zemalja, izravno povezuju prijave za posao sa slobodnim radnim mjestima.

Službe koje imaju teritorijalnu nadležnost za pogranične regije uz to prema potrebi uspostavljaju strukture za suradnju i pružanje usluga s ciljem da:

- korisnicima pruže što je moguće više praktičnih informacija o raznim vidovima pokretljivosti, te
- socijalnim partnerima, socijalnim službama (posebno javnim, privatnim ili onima od javnoga interesa), te svim dotičnim ustanovama, pruže okvir za koordinirane mjere u vezi s mobilnošću;

(c) ovlaštene službe za zapošljavanje specijalizirane za određena zanimanja ili posebne kategorije osoba međusobno izravno surađuju.

2. Dotične države članice sporazumno sastavljaju popis službi iz stavka 1. i prosljeđuju ga Komisiji, a Komisija taj popis i sve naknadne izmjene tog popisa objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 16.

Usvajanje postupaka odabira koje primjenjuju provedbena tijela predviđena sporazumima sklopljenim između dviju ili više država članica nije obvezno.

ODJELJAK 3.

Mjere kontroliranja ravnoteže tržišta rada

Članak 17.

1. Na temelju izvješća koje Komisija sastavlja na osnovi informacija koje dostavljaju države članice, države članice i

Komisija, barem jednom godišnje zajednički analiziraju rezultate dogovora postignutih na razini Unije u vezi sa slobodnim radnim mjestima i prijavama za posao.

2. Radi postizanja ravnoteže između ponude i potražnje radnih mjesta u Uniji, države članice i Komisija razmatraju sve raspoložive mogućnosti kako bi se državljanima država članica osigurala prednost prilikom popunjavanja slobodnih radnih mjesta. One u tu svrhu donose sve potrebne mjere.

3. Svake dvije godine Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi poglavlja II., u kojemu sažeto iznosi potrebne informacije i podatke pribavljene iz provedenih studija i istraživanja te ističe sva korisna pitanja u pogledu kretanja na tržištu rada u Uniji.

ODJELJAK 4.

Europski koordinacijski ured

Članak 18.

Europski ured za koordinaciju popunjavanja slobodnih radnih mjesta i prijava za posao („Europski koordinacijski ured“), osnovan pri Komisiji, ima općenitu zadaću promicati popunjavanje slobodnih radnih mjesta na razini Unije. Posebno je zadužen za sve stručne zadaće u tom području koje su Komisiji dodijeljene na temelju odredaba ove Uredbe, a posebno za pružanje pomoći nacionalnim službama za zapošljavanje.

Ured sažima informacije iz članaka 12. i 13. te podatke iz studija i istraživanja provedenih u skladu s člankom 11., kako bi prikazao sve korisne čimbenike o predviđivim kretanjima na tržištu rada u Uniji; ti se čimbenici dostavljaju stručnim službama država članica, Savjetodavnom odboru iz članka 21. i Stručnom odboru.

Članak 19.

1. Europski koordinacijski ured posebno je nadležan:

(a) za koordiniranje konkretnih mjera potrebnih za popunjavanje slobodnih radnih mjesta na razini Unije i analiziranje kretanja radnika koja iz toga proizlaze;

(b) pridonositi ostvarenju tog cilja provedbom metoda zajedničkoga djelovanja na administrativnoj i stručnoj razini u suradnji sa Stručnim odborom;

(c) za povezivanje slobodnih radnih mjesta s prijavama za posao, ako se pojavi posebna potreba i u dogovoru sa stručnim službama.

2. Ured stručnim službama dostavlja podatke o slobodnim radnim mjestima i prijavama za posao koji su poslani izravno Komisiji i dobiva povratnu informaciju o poduzetim radnjama.

Članak 20.

Komisija može u dogovoru s nadležnim tijelima država članica, te u skladu s uvjetima i postupcima koje određuje na temelju mišljenja Stručnoga odbora, organizirati posjete i službene boravke službenika drugih država članica te napredne programe za stručno osoblje.

POGLAVLJE III.

ODBORI ZA OSIGURAVANJE BLISKE SURADNJE MEĐU DRŽAVAMA ČLANICAMA U PITANJIMA SLOBODE KRETANJA RADNIKA I NJIHOVOG ZAPOSŁJAVANJA

ODJELJAK 1.

Savjetodavni odbor

Članak 21.

Savjetodavni odbor odgovoran je za pružanje pomoći Komisiji u ispitivanju svih pitanja koja proizlaze iz primjene Ugovora o funkcioniranju Europske unije i mjera poduzetih na temelju Ugovora u području slobode kretanja radnika i njihovoga zapošljavanja.

Članak 22.

Savjetodavni odbor posebno je nadležan za:

(a) ispitivanje problema koji se tiču slobode kretanja radnika i zapošljavanja u okviru nacionalnih politika radne snage radi koordiniranja politika zapošljavanja država članica na razini Unije, pridonoseći na taj način razvoju gospodarstava i poboljšanju ravnoteže tržišta rada;

(b) izradu opće studije učinaka provedbe ove Uredbe i svih dopunskih mjera;

(c) podnošenje Komisiji obrazloženih prijedloga za reviziju ove Uredbe;

(d) na zahtjev Komisije ili na vlastitu inicijativu davanje obrazloženih mišljenja o općim ili načelnim pitanjima, posebno

o razmjeni informacija u vezi s kretanjima na tržištu rada, o kretanju radnika između država članica, o programima i mjerama razvoja profesionalnoga usmjeravanja i strukovnog osposobljavanja koji bi mogli povećati mogućnosti slobode kretanja i zapošljavanja, kao i o svim oblicima pomoći radnicima i njihovim obiteljima, uključujući socijalnu pomoć i stambeno zbrinjavanje radnika.

Članak 23.

1. Savjetodavni odbor sastoji se od šest članova iz svake države članice od kojih su dva predstavnika vlade, dva predstavnika sindikata i dva predstavnika udruga poslodavaca.

2. Za svaku od kategorija navedenih u stavku 1. države članice imenuju jednog zamjenika.

3. Mandat članova i njihovih zamjenika traje 2 godine. Iste se osobe mogu ponovno imenovati.

Nakon isteka mandata članovi i njihovi zamjenici nastavljaju obnašati dužnost dok ih se ne zamijeni ili ponovno imenuje.

Članak 24.

Članove Savjetodavnog odbora i njihove zamjenike imenuje Vijeće koje prilikom izbora predstavnika sindikata i udruga poslodavaca nastoji postići odgovarajuću zastupljenost različitih dotičnih gospodarskih sektora.

Popis članova i njihovih zamjenika Vijeće objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 25.

Savjetodavnim odborom predsjedava član Komisije ili njegov predstavnik. Predsjednik ne glasuje. Odbor se sastaje najmanje dvaput godišnje. Saziva ga predsjednik na vlastitu inicijativu, ili na zahtjev najmanje jedne trećine članova.

Tajničke poslove za Odbor osigurava Komisija.

Članak 26.

Predsjednik može pozvati pojedince ili predstavnike organizacija koji imaju bogato iskustvo u području zapošljavanja i kretanja radnika da sudjeluju na sastancima u svojstvu promatrača ili stručnjaka. Predsjedniku mogu pomagati stručni savjetnici.

Članak 27.

1. Mišljenje koje donese Savjetodavni odbor nije valjano ako nisu prisutne najmanje dvije trećine članova.

2. U mišljenju se mora navesti odgovarajuće obrazloženje; mišljenje se donosi apsolutnom većinom valjano danih glasova; ako manjina u odboru to zahtijeva, uz mišljenje se mora priložiti pisana izjava sa stajalištem manjine.

Članak 28.

Savjetodavni odbor način svog rada uređuje poslovnikom koji stupa na snagu nakon što ga odobri Vijeće po primitku mišljenja Komisije. Svaka izmjena poslovnika donosi se po istom postupku.

ODJELJAK 2.**Tehnički odbor****Članak 29.**

Tehnički odbor pomaže Komisiji u pripremi, promicanju i praćenju svih tehničkih poslova i mjera za provedbu ove Uredbe i svih dopunskih mjera.

Članak 30.

Tehnički odbor posebno je nadležan za:

- (a) promicanje i unapređivanje suradnje između nadležnih javnih tijela država članica u svim tehničkim pitanjima koja se tiču slobode kretanja radnika i njihovoga zapošljavanja;
- (b) utvrđivanje postupaka u vezi s organizacijom zajedničkih aktivnosti dotičnih tijela vlasti;
- (c) olakšavanje prikupljanja podataka za potrebe Komisije i provedbu studija i istraživanja predviđenih ovom Uredbom te poticanja razmjene informacija i iskustava između dotičnih administrativnih tijela;
- (d) ispitivanje usklađivanja kriterija prema kojima države članice ocjenjuju stanje svojih tržišta rada na tehničkoj razini.

Članak 31.

1. Tehnički odbor sastoji se od predstavnika vlada država članica. Svaka vlada za člana Tehničkog odbora imenuje jednoga od članova koji je predstavljaju u Savjetodavnom odboru.

2. Svaka vlada imenuje zamjenika iz redova svojih drugih predstavnika u Savjetodavnom odboru, bilo da je riječ o članovima ili zamjenicima.

Članak 32.

Tehničkim odborom predsjedava član Komisije ili njegov predstavnik. Predsjednik ne glasuje. Predsjedniku i članovima Odbora pomažu stručni savjetnici.

Tajničke poslove za Odbor pruža Komisija.

Članak 33.

Svoje prijedloge i mišljenja Tehnički odbor dostavlja Komisiji i o tome obavješćuje Savjetodavni odbor. Ako pojedini članovi Tehničkog odbora to zahtijevaju, uz te se prijedloge odnosno mišljenja moraju priložiti pisana stajališta tih članova.

Članak 34.

Tehnički odbor način svog rada uređuje poslovnikom koji stupa na snagu nakon što ga odobri Vijeće po primitku mišljenja Komisije. Svaka izmjena poslovnika donosi se po istom postupku.

POGLAVLJE IV.**ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 35.**

Poslovnici Savjetodavnog odbora i Tehničkog odbora koji su bili na snazi 8. studenoga 1968. nastavljaju se primjenjivati.

Članak 36.

1. Ova Uredba ne utječe na odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju koje uređuju pristup kvalificiranom zapošljavanju u području nuklearne energije ni na mjere koje se poduzimaju sukladno tom Ugovoru.

Međutim, ova se Uredba primjenjuje na kategoriju radnika iz prvog podstavka i članove njihovih obitelji ako njihov pravni položaj nije uređen prethodno spomenutim Ugovorom ili mjerama.

2. Ova Uredba ne utječe na mjere koje se poduzimaju u skladu s člankom 48. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

3. Ova Uredba ne utječe na obveze država članica koje proizlaze iz posebnih odnosa ili budućih sporazuma tih država članica s pojedinim neeuropskim zemljama ili državnim područjima koji se temelje na institucionalnim vezama koje su postojale 8. studenoga 1968. ili pak sporazuma s pojedinim neeuropskim zemljama ili državnim područjima koji su postojali 8. studenoga 1968. i koji se temelje na institucionalnim vezama između njih.

Radnici iz tih zemalja ili državnih područja koji, u skladu s tom odredbom, obavljaju posao kao zaposlene osobe na državnom području jedne od tih država članica, ne mogu se pozivati na povlastice koje proizlaze iz odredaba ove Uredbe na državnom području drugih država članica.

Članak 37.

Tekstove sporazuma, konvencija i dogovora koje su međusobno sklopile u području radne snage, države članice radi obavijesti dostavljaju Komisiji nakon što su ih potpisale, a prije njihovoga stupanja na snagu.

Članak 38.

Komisija u skladu s ovom Uredbom donosi mjere za njezinu provedbu. U tu svrhu blisko surađuje sa središnjim tijelima vlasti država članica.

Članak 39.

Administrativni troškovi Savjetodavnoga odbora i Tehničkog odbora uključeni su u opći proračun Europske unije u dijelu koji se tiče Komisije.

Članak 40.

Ova se Uredba primjenjuje na države članica i njihove državljanke, ne dovodeći u pitanje članke 2. i 3.

Članak 41.

Uredba (EEZ) br. 1612/68 ovime se stavlja izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage, smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 42.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 5. travnja 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
GYŐRI E.

PRILOG I.

UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE S POPISOM NJEZINIH UZASTOPNIH IZMJENA

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1612/68
(SL L 257, 19.10.1968., str. 2.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 312/76
(SL L 39, 14.2.1976., str. 2.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2434/92
(SL L 245, 26.8.1992., str. 1.)

Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 158, 30.4.2004., str. 77.)

Samo članak 38. stavak 1.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 1612/68	Ova Uredba
Dio I.	Poglavlje I.
Glava I.	Odjeljak 1.
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, prva alineja	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (a)
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, druga alineja	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (b)
Članak 3. stavak 1., drugi podstavak	Članak 3. stavak 1. drugi podstavak
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.
Članak 4.	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6.	Članak 6.
Glava II.	Odjeljak 2.
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8. stavak 1.	Članak 8.
Članak 9.	Članak 9.
Glava III.	Odjeljak 3.
Članak 12.	Članak 10.
Dio II.	Poglavlje II.
Glava I.	Odjeljak 1.
Članak 13.	Članak 11.
Članak 14.	Članak 12.
Glava II.	Odjeljak 2.
Članak 15.	Članak 13.
Članak 16.	Članak 14.
Članak 17.	Članak 15.
Članak 18.	Članak 16.
Glava III.	Odjeljak 3.

Uredba (EEZ) br. 1612/68	Ova Uredba
Članak 19.	Članak 17.
Glava IV.	Odjeljak 4.
Članak 21.	Članak 18.
Članak 22.	Članak 19.
Članak 23.	Članak 20.
Dio III.	Poglavlje III.
Glava I.	Odjeljak 1.
Članak 24.	Članak 21.
Članak 25.	Članak 22.
Članak 26.	Članak 23.
Članak 27.	Članak 24.
Članak 28.	Članak 25.
Članak 29.	Članak 26.
Članak 30.	Članak 27.
Članak 31.	Članak 28.
Glava II.	Odjeljak 2.
Članak 32.	Članak 29.
Članak 33.	Članak 30.
Članak 34.	Članak 31.
Članak 35.	Članak 32.
Članak 36.	Članak 33.
Članak 37.	Članak 34.
Dio IV.	Poglavlje IV.
Glava I.	—
Članak 38.	—
Članak 39.	Članak 35.
Članak 40.	—
Članak 41.	—
Glava II.	—
Članak 42. stavak 1.	Članak 36. stavak 1.

Uredba (EEZ) br. 1612/68	Ova Uredba
Članak 42. stavak 2.	Članak 36. stavak 2.
Članak 42. stavak 3., prvi podstavak, prva i druga alineja	Članak 36. stavak 3., prvi podstavak
Članak 42. stavak 3., drugi podstavak	Članak 36. stavak 3., drugi podstavak
Članak 43.	Članak 37.
Članak 44.	Članak 38.
Članak 45.	—
Članak 46.	Članak 39.
Članak 47.	Članak 40.
—	Članak 41.
Članak 48.	Članak 42.
—	Prilog I.
—	Prilog II.